

§ 116 tr. ř. předpisuje, a ačkoliv toho bylo zapotřebí, a dále proto, že soud nepředvolal k hlavnímu přeličení znalce, ač § 221 tr. ř. ustanovuje, že jest znalece předvolati nejméně tři dny před hlavním přeličením. Vytykané vady nelze uplatňovati ani jako zmatky podle čís. 3 § 281 tr. ř., neboť nejsou pod sankcí zmatečnosti ani se nevyskytly v hlavním přeličení, aniž lze k nim přihlédnouti s hlediska zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř. proto, poněvadž předpokladem pro uplatňování tohoto důvodu zmatečnosti je, že byl při hlavním přeličení učiněn návrh, a že opomenutím jeho aneb nálezem soudu o něm opomenuto nebo nesprávně použito bylo zákona nebo zásady trestního řízení, jichž šetřiti káže podstatata řízení, kterým se zabezpečuje trestní obhajování. Poněvadž podle obsahu protokolu o hlavním přeličení obhájce neučinil návrhu takového obsahu, jaký učiněné výtky mají, neměl soud vůbec příčiny se o nich usnášeti a není proto podkladu pro uplatňování zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř., který není v této části po zákonu proveden. Zmateční stížnost byla proto ve smyslu § 4 čís. 1 a 2 zák. z 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 jako zřejmě bezdůvodná a neprovedená vůbec již v neveřejném sedění zamítnuta.

Čís. 3358.

Požítí většího množství alkoholu osobou, která byla duševně chorou, třebas byla v době činu prohlášena za zdravou, může po případě způsobiti u ní stav pathologické opilosti tak, že si není svého jednání vědoma; takový stav, třebas nespadá pod § 2 písm. b) tr. zák., rovná se s hlediska přičetnosti úplnému opilství podle § 2 c) tr. zák.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1928, Zm I 332/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 28. dubna 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně sice jen hmotněprávní zmatek podle čís. 9 a), b) § 281 tr. ř., avšak poukazem též důvod neúplnosti podle čís. 5 § 281 tr. ř., vytykajíc rozsudku, že nehodnotil v souvislosti se zodpovídáním se obžalovaného, že obžalovaný byl dříve duševně chorým a že požil 15 až 20 půllitrů piva, takže požití takového množství alkoholu právě ve spojení s jeho dřívější chorobou mohlo na něho působiti tak, že byl v době činu ve stavu střídavého pomnutí smyslů podle § 2 písm. b) tr. zák. V tomto směru nelze zmateční stížnosti upřiti oprávnění. Napadený rozsudek se skutečně nezabýval subjektivní stránkou trestného činu v tom směru, že požití 15 — až 20 půllitrů piva na osobu, která byla duševně chorá, byť i nyní byla prohlášena za

zdravou, mohlo působiti tak, že u ní nastal stav pathologické opilosti, takže si svého jednání nebyla nebo nemohla býti vědoma. Takový stav, třebaš nespadá právě pod § 2 b) tr. zák., rovnal by se s hlediska přičetnosti úplnému opilství podle § 2, písm. c) tr. zák. Výtka ta je tím spíše oprávněna, ježto rozsudek neuvádí pro zjištění zlého úmyslu obžalovaného vůbec žádných důvodů a subjektivní stránkou se takto vůbec nezabývá, a přijde tu v úvahu, zda stěžovatel nechtěl snad jen překaziti, by jeho bratr Václav nebyl od strážníka obuškem uhozen a ho tak brániti, jak se zodpovídá. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 3359.

Trestní řízení má a musí směřovati k tomu, by pravda a spravedlnost přišly pokud možno nejspolehlivěji k platnosti a jen s tohoto hlediska lze vykládati formální předpisy trestního řádu.

I když v protokole o hlavním přelíčení není zmínky o tom, že byl písemný průvodní návrh při něm opakován, jest dán dostatečný podklad pro uplatnění zmatku čís. 4 § 281 tr. ř., je-li z jiných pomůcek (z důvodů rozsudkových) zřejmo, že návrh přišel při hlavním přelíčení na přetřes.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1928, Zm I 576/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 14. srpna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zprznění podle § 128 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 4, 5, 9 a) a 10 § 281 tr. ř. Zmatek podle čís. 4 § 281 tr. ř. shledává v tom, že soud nepřipustil důkaz navržený obhajobou, by byl slyšen P. K., farář v B., jako svědek o tom, že si matka dítěte Františky W-ové sama stěžovala u něho na svoji dceru, že jest lhavá a nemluví pravdu. Zmateční stížnost má za to, že by výsledkem svědka byla vyvrácena výpověď svědkyně W-ové st., která tvrdila, že si u faráře nestěžovala, a otřesena i zpráva obecné školy v B., v níž se prohlašuje W-ová ml. za pravdomluvnou a důsledkem toho, že by byla seslabena věrohodnost obou svědkyň W-ové st. i ml., na níž se zakládá odsuzující rozsudek. V protokole o hlavním přelíčení není sice zmínky o tom, že byl písemný návrh obhájcův obhajobou při hlavním přelíčení opakován. Je pravda, že bdíti nad úplností protokolu, jest především věcí obžalovaného a jeho obhajoby; jisto je však též, že když tito tak neučinili, avšak z jiných pomůcek vychází na jevo, že návrh přišel na přetřes při hlavním přelíčení, je i tu dán dostatečný podklad pro uplatnění zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř. Trestní řízení má a musí směřovati k tomu, by pravda